01/06/2020

Мошти Светог Арсенија Сремца у Бјелопавлићима

У Недељу Светих отаца Првог васељенског сабора, митрополит Амфилохије је служио свету архијерејску Литургију у цркви Вазнесења у селу Винићи у Бјелопавлићима, где су донете мошти Светог Арсенија Сремца на поклоњење и укрепљење верном народу тог краја.

-Црква Божја је непобједива и неуништива јер је њена душа, срце, Дух Свети животворни. Она је сама по себи тијело Христово а они који су на власти у Црној Гори покушавају да оно што је Божје, што је Богу принијето на дар и народу Божјем, присвоје, погазе и оскрнаве, као што су то радили и њихови претходници, због чега се народ с правом побунио, жртвујући се и пјевајући: Не дамо светиње!, беседио је митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије.

-Наша вера је заснована, како каже Свети апостол и јеванђелиста Јован, “на оно што видјесмо, што чусмо, што опипасмо, што додирнусмо рукама својим, ријеч живота, то вам свједочимо”. Апостолско свједочење потврђује и Јеванђеље које описује да је Господ послије васкрсења дошао међу апостоле и рекао “Мир вам”. Пошто су се апостоли уплашили, Господ им каже да се не плаше него да повјерују јер се оно што су говорили пророци испунило и догодило, да не буду невјерни него вјерни. И апостоли потресени, испуњени страха и радости, поклонише се Господу који им обећа да ће послати Духа Светога који од Оца исходи да их утврди и притом се Господ вазнесе на небеса. То је наша вјера хришћанска, оно што је суштина Цркве Христове,

њене вјере која се свједочи кроз вјекове. Први свједоци те вјере су били Свети апостоли који су заједно са Њим ходили, слушали Његову ријеч. Дакле, они су свједоци живога Христа од Дјеве рођенога и Духа Светога, једносушнога Оцу кроз кога је све постало што је постало, који је ради нас и нашега спасења разапет и био погребен и васкрсао из мртвих и вазнио се на небеса и који ће опет доћи да суди живима и мртвима и Његовом Царству неће бити краја, беседио је Владика и наставио:

-На тој вјери и истини видљивој и опипаној, од свједока живих је, како је нагласио, сграђена Црква Христова, једна света саборна и апостолска коју и ми исповиједамо данас на свакој Литургији. И живи свједоци Њега васкрслога и вазнесенога на небеса су сви хришћани кроз вјекове, нарочито свети Божји људи. У име Христово и великих догађања из Његовог живота подигнути су широм свијета величанствени храмови који су посвећени не само онима који су били Његови свједоци, него и Њему, Његовом рођењу, васкрсењу и вазнесењу. Један такав је и овај мали храм у Винићима који је живо свједочанство Христовог вазнесења овдје са нама, нашим прецима и будућим покољењима. И тако широм васељене то свједочење о Њему је потврђено милионима оних који се крстили у име Оца и Сина и Духа Светога који су се сараспели Њему, који су васкрсли и васкрсавају и задобијају тај квасац вјечнога живота бесмртнога, очекујући Његов Други долазак. И ми који смо данас овдје сабрани, такође смо се свједоци Њега распетога и васкрслога и вазнесенога на небеса заједно са овим светим храмом и светом Литургијом.

-Света Литургија свједочи све оно што се догађало са Христосом до данас, свједочи Његово крштење, распеће и Његово васкрсење и вазнесење, и она је наставак Тајне вечере на којој је Господ установио Тајну причешћа. И наставља Црква Божја ту Тајну вечеру до ове Литургије и до литургија које су обављаају широм свијета. Наставља се Тајна вечера Христова и увијек изнова нови свједоци Њега распетога, васкрслога и вазнесенога на свим земаљски меридијанима. Господ је својим вазнесењем прославио нашу људску природу и, како је истакао, својим рођењем људску природу од смртне претворио у бесмртну, од пролазне у непролазну, и тако се људска природа вазнела на небеса. Сјединио је небеса и земљу Господ својим богочовјечанским чином и дјелом, и човјека учинио бесмртним, вјечним бићем и показао да човјек се рађа овдје не за смрт и ништавило и пролазност, него за бесмртност и за вјечност, вјечни и непролазни живот. Велики Божији дар и велико Божије чудо које се наставља кроз вјекове до Другога Његовога доласка. Зато се ми поклањамо Њему и прослављамо све оне кроз које се Он прославио, свете Божје људе у свим земаљским народима па и у нашем народу”, казао је на

крају архипастирске поуке Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије.

На крају Литургије владика Амфилохије је благосиљао и преломио славски колач и поручио да је Црква Божја непобедива и неуништива јер је њена душа, срце, Дух Свети животворни а она је само по себи тело Господа Бога и Спаса нашега Исуса Христа. Истакао је да су безбројни они који су кроз векове целивали Господа и у које се Он уселио а да међу њима посебно место заузима Свети Арсеније, Архиепископ српски, који је гоњен и прогоњен те се на њему остварило оно што је Христос рекао: Ако Мене гоне и вас ће прогонити.

Подсетивши на сва његова страдања и чудотворан пут његових моштију, Митрополит црногорско-приморски је казао:

-Свети Арсеније је дошао овдје да нас благослови и утврди у вјери у живога Бога, да својом љубављу, и до смрти и у смрти и послије смрти, у нама утврди љубав према живоме Богу и једних према другима. Ту вјечну љубав, боголику, христолику, богочовјечну, небеску љубав на коју нас је призвао Господ својим рођењем од Духа Светога и Пресвете Дјеве, и својим распећем, васкрсењем и вазнесењем. Нашу људску природу од смртне преобразивши у бесмртну, подаривши нам тај квасац вјечнога живота кога примамо у Тајни светога причешћа Тијелом и Крвљу Господњом. Свети Арсеније је са нама да и овај град духовно обнови, морално препороди, и да посвједочи и онима који су се отуђили од Бога и Цркве Божје, који су у наша времена убијали Његове насљеднике, свештенике, свештеномонахе, мученике наших времена на челу са свештеномучеником Јоаникијем (Липовцем), који су Бога прославили. Ту је присутан заједно са њима и са Момишићким мученицима, што је велики Божји дар за овај град. Ништа значајније није могло да се догоди за просвећење овога народа и града од тог мучeништва", казао је Митрополит.

Коментаришући намјеру црногорске власти да отимају светиње, због чега се народ с правом побунио, жртвујући се и певајући: Не дамо светиње!, Његово Високопреосвештенство се помолио да они који су на власти престану да прогоне Цркву и да се врате светињи Божјој:

-Да се врате Цркви Божјој, која овдје постоји вјековима, да се врате љубави према Богу и правој истинској љубави једни према другима. Да не приклањају главу ономе што је пролазно и ништавно, земаљском богатству, коме се приклањају управо зато што су се родили у једном времену и одрасли у једној идеологији која је обоготворила човјека без Бога, коме је дах у носу, и обоготворила земаљска добра, па су и они остали једино везани за та земаљска добра и то и такво обоготворење. Они немајући разума и мудрости

покушавају да и оно што је небеско, што је Божје, што је Богу принијето на дар и народу Божјем, да и то присвоје себи, погазе и оскрнаве, као што су то радили и њихови претходници. У Црној Гори 50-60 година су били оскрнављени наши храмови, многи порушени, претворени у штале. Порушена је и светиња на Ловћену која је била у грбу Црне Горе. Замислите ви ту Црну Гору и власт црногорску која пљује на свој грб, гази га и руши, уништава! И то наставља да ради покушавајући и друге светиње да присвоји! Коме да их даје и шта са њима да уради! Те светиње које покушавају да отму су Христове светиње, светиње народа Божјег који овдје живи, светиње ове Црне Горе, али оне крштене, миропомазане Црне Горе, која је ходила путем Светога Јована Владимира. Те Црне Горе се одричући и стварајући неку нову Црну Гору, непостојећу у историји, газећи Бога и људску љубав, браћу своју, они хоће да отимају светиње. Дај Боже и њима да Бог подари разума молитвама Светог Арсенија, Вукашина из Клепаца и свих других који су Христа посвједочили и њему се приљели на дар.

spc.rs